

БРАНКОВЦИ

**НОВЕМБАРСКИ БРОЈ
NOVEMBER ISSUE OF
„BRANKOVCI“**

У НОВЕМБАРСКОМ БРОЈУ ИЗДВАЈАМО

- Разговор са Јасном Констандиновић – шефом рачуноводства и Зораном Живковић – референт за правне, кадровске и административне послове у школи
- Светски дан детета
- Писци рођени у новембру – Душан Радовић
- Међународни дан против насиља над женама
- Светски дан доброте
- Позив свим ученицима да на оригиналан допринесу изради будућих бројева

NOVEMBER ISSUE HIGHLIGHTS:

- Interview with Jasna Konstandinović - Head of Accounting and Zorana Živković - Administrative Worker
- World Children's Day
- Writers born in November
- International Day of Tolerance
- International Day for the Elimination of Violence against Women
- World Kindness Day
- An invitation to all students to contribute in an original way to the creation/design of our future magazine issues

Разговор са Јасном Констандиновић – шефом рачуноводства и Зораном Живковић- референтом за правне, кадровске и административне послове у школи

- Миња: Добар дан! Молим вас да се представите:
- Зорана: Ја сам Зорана Живковић, референт за правне, кадровске и административне послове у школи.
- Јасна: Ја сам Јасна Констандиновић – шеф рачуноводства у школи.
- Павле: Како бисте себе описали у 3 речи?
- Зорана(смех): Вредна, насмејана и шаљива.
- Јасна: Одговорна, вредна, експедитивна.
- Миња: Шта ради административни радник шлоле и колико дуго радите овај посао?
- Зорана: Уууух. У Јануару пуних 19 година рада у школи. 13 и по 5 година сам радила у СОШО „Видовдан“, 5 година сам у „Бранку“. Административни радник ради све оно што други не желе да раде и мрзи их (смех). Заводим папире, разносим потребне папире колегама у школи, пакујем пошту, примам пошту, правим потребне спискове, водим евиденције ученика, уплата на име ђачких књижица, екскурзија, радим разноврсне дописе, отварам електронску пошту, одговарам на исту. Све што је потребно радницима и ученицима, углавном, иде преко мене и шефа рачуноводства.

- **Јасна:** На пословима шефа рачуноводства радим од 2015. године. Пре тога сам радила као административно-финансијски радник, тачније од 1999. године. Послови шефа рачуноводства обухватају све: од пријема фактура, плаћања фактура, припреме финансијских планова и њихове реализације, израде извештаја из пословања, извештаја за јавну набавку, периодичних, годишњих финансијских извештаја, књижење свих насталих промена, дакле комплетне финансије.
- **Павле:** Да ли је ваш посао стерсан?
- **Зорана:** Ох, да. Зато што у нашу канцеларију долазе ученици, долазе наставници, наше колеге, ваннаставно особље, ненаставно особље, посетиоци школе... Тако да јесте понекад стресно.
- **Миња:** Шта сте желели да будете кад порастете?
- **Зорана:** Учитељ.
- **Јасна:** Посао шефа рачуноводства је изузетно одговоран и стресан, зато што се ради на разним порталима. Тај рад на порталима је стресан јер портали готово не трпе грешке, јер се грешке јако тешко исправљају. Овај посао изискује прецизност и поштовање рокова. Такође, радим обрачун и исплате запосленима.
- **А кад сам била мала, маштала сам да будем службеник у банци.**

- Миња: Да ли сте маштали да радите у школи?
- Зорана: Ја сам променила жељу да будем учитељ у 4. разреду средње школе.
- Јасна: Ја никад себе нисам видела како радим у школи. Радимо скоро 34 године, пре школе, радила сам у угоститељству-исто као шеф рачуноводства. Када се та фирма затворила, прешла сам у школу. Жао ми је што овај посао није адекватно плаћен, и некако смо у просвети најмање видљиви и и одувек смо запостављени као служба, посебно у погледу плате.

Павле: Шта мислите о одрастању данашњих генерација и колико се разликује у односу на ваше?

Зорана: Ууу, много. Могу одговорно да тврдим да смо ми много лепше и здравије одрастали у односу на вас. Нисмо имали интернет, нисмо имали мобилне телефоне, али смо зато знали да се попнемо на дрво, да украдемо трешњу или јабуку, играмо ластиж, јањине, труле кобиле, шуге,, жмурке. Ледени деда. Цео дан смо били напољу, са друштвом. Ишли од врата до врата и скупљали друштво. Могли смо увече после шетње да се вратимо из града, без страха да ће неко да нас дира. Много смо се више бавили спортом него ви. Много смо више навијали за своје другаре. То се срце остављало на терену. Сви за једног, једног за све. И тада су биле туче, али фер, што данас није случај. Емаптија је била на високом нивоу, а жао ми је што код вас то не примећујем у довољној мери. Пешака смо ишли са једног краја града на други у школу, на тренинге. Најлепши део свог живота ви проводите у омаловажавању, понижавању где ако дете нема довољно средстава буде предмет подсмеха, а ми смо имали све много мање него ви, али смо одрастали срећно.

- Јасна: Одрастање некада је било много здравије, практичније и лепше јер смо живели у доба без дигитализације, без обзирања на социјалне и економске разлике. Сваког дана смо одлазили код неког другог, окупљали се и на тај начин развијали, осим емпатије, и социјалне вештине. Одржавали смо другарство некад и преко писама, јер није било телефона, осим фиксних, који смо понекад користили. Сада седе другари у истом друштву, свако гледа у свој телефон и понекад уопште не проговарају. Тако да смо, на жалост, много квалитетније одрастали.

Миња: И за крај - много вам хвала што сте нас примили и издвојили време за нас (Јасна и Зорана: Увек!)- Шта волите да радите у слободно време?

Зорана: Ах, даа одмарам, да са другарицама изађем на кафу, да ми неко дође, да одем код некога у госте, пола сата да одвојим за неку омиљену ТВ емисију, серију, да прочитам кад имам времена неку добру књигу.

Јасна: Поред свих обавеза које имам, највише волим да своје слободно време проводим са децом, да се сви окупимо. Такође, волим да шетам, то ме најбоље опушта.

- Миња и Павле: Пуно хвала на разговору!

- Аутори: Миња Милосављевић и Павле Илић

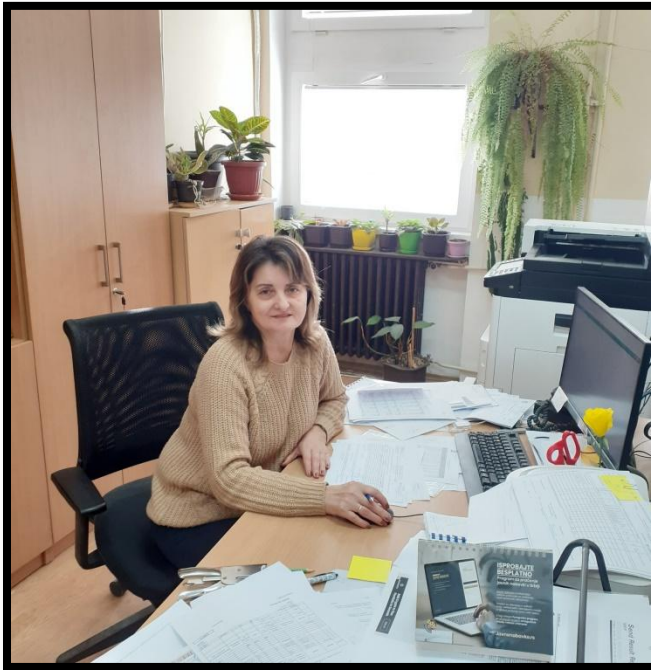
Interview with Jasna Konstandinović - Head of Accounting and Zorana Živković – Legal, Personnel and Administrative Assistant at school

- Minja: Good afternoon! Please introduce yourself:
- Zorana: I am Zorana Živković, the legal, personnel and administrative affairs assistant at the school.
- Jasna: I am Jasna Konstandinović – the head of accounting at the school.
- Pavle: How would you describe yourself in 3 words?
Zorana (laughs): Hardworking, light spirited and humorous.
Jasna: Responsible, diligent, expeditious.
- Minja: What does a school administrative worker do and how long have you been doing this job?
Zorana: Uuuuh. In January it will be 19 years of working at the school. I worked at „Vidovdan“ ,school for kids with special needs, for 13 and a half years, and I have been at Branko for 5 years. An administrative worker does everything that others don't want to do and avoid (laughter). I file papers, distribute necessary documents to colleagues at the school, pack mail, receive mail, make necessary lists, keep student records, make payments for student books, organize excursions, do various correspondence, open e-mails, and respond to them. Everything that is needed by employees and students, mostly, goes through me and the head of accounting.

- Jasna: I have been working as a head of accounting since 2015. Before that, I worked as an administrative and financial worker, more precisely since 1999. The duties of a head of accounting include everything: from receiving invoices, paying invoices, preparing financial plans and their implementation, preparing business reports, public procurement reports, periodic, annual financial reports, recording all changes that occur, i.e. complete finances.
- Pavle: Is your job stressful?
- Zorana: Oh, yes. Because every one comes to our office: students, teachers, our colleagues, extracurricular staff, non-teaching staff, school visitors... So it is stressful sometimes.
- Minja: What did you want to become when you grow up?
- Zorana: A teacher.
- Jasna: The job of the head of accounting is extremely responsible and stressful, **because** you work on various portals. That work on portals is stressful because portals almost do not tolerate errors, because errors are very difficult to correct. This job requires precision and meeting deadlines. I also do the billing and payments to employees. And when it comes to your following question - When I was little, I dreamed of being a bank clerk.
- Minja: Have you ever dreamed of working at a school?
- Zorana: I changed my wish to be a teacher in the 4th grade of high school.
- Jasna: I never saw myself working in a school. I have been working for almost 34 years now. Before school, I worked in Hospitality Industry - also as the head of accounting. When that company closed, I moved to school. I feel that this job is not adequately paid, and somehow we are the least visible in education and have always been neglected as a service, especially in terms of salary.

- Pavle: What do you think about growing up of today's generations and would you be so kind to make a comparison with yours?
- Zorana: Wow, a lot. I can responsibly claim that we grew up way too better and healthier than you. We didn't have the internet, we didn't have mobile phones, but we knew how to climb a tree, steal a cherry or an apple, jump rope, play leapfrog, tag, freeze tag, hide and seek. We spent all day outside, with friends. We went from door to door and gathered friends. We could come back from the city after a walk in the evening, without no fear. We felt safe. We did a lot more sports than you. We were extremely supportive of each other. We left nothing in the tank. All for one, one for all. And back then there were fights, but fair fights, which is not the case today. Empathy was at a high level, and I'm sorry that I don't notice it enough in new generations. We walked from one end of the city to the other to school, to training. You spend the best part of your life being belittled, humiliated, where if a child doesn't have enough resources, that child the object of ridicule. We had far less than you, but we grew up more happily.
- Jasna: Growing up used to be much healthier, more practical and more beautiful, because we lived in an era without digitalization, without regard for social and economic differences. Every day we went to someone else's house, gathered and in that way developed, in addition to empathy, social skills. We used to maintain friendships through letters, because there were no telephones, except for landlines, which we sometimes used. Now friends sit together, everyone looks at their phone and sometimes they don't speak at all. So, unfortunately, we grew up much better.

- **Minja: And finally - thank you very much for welcoming us (Jasna and Zorana: Always!) - What do you like to do in your free time?**
- **Zorana: Oh, I love to rest, go out with my friends, have someone come over, go visit someone, set aside half an hour for a favorite TV show, series, read a good book when I have time.**
- **Jasna: Besides all the duties I have, what I like most is spending free time with my children, when we all get together. I also like to walk, that's what relaxes me the most.**
- **Minja and Pavle: Thank you so much for the conversation!**

A photograph of four children of diverse ethnicities smiling and huddled together outdoors. The children are in the foreground, with a blurred background of greenery and a building. The text is overlaid on the center of the image.

DEČIJI DAN

Radio Vojin Nedeljković iz odeljenja 7/1

Šta je to dečiji dan?

- Dečiji dan jeste poseban dan posvećen deci. Taj dan se pada 20 novembra svake godine.
- To je dan kada ljudi treba da se podsete koliko je važno da svako dete ima osmeh na svom licu ali takođe i koliko je važno detinjstvo
- Takođe, na ovaj, pa i na svaki drugi dan, deca treba da imaju pravo na pažnju, razumevanje i podršku odraslih

Šta omogućava deci?

- Dečiji dan daje priliku deci da budu u centru pažnje, da govore o svojim brigama, željama, potrebama,...
- Ovaj dan treba da ih podstakne na maštovitost, radost, kreativnost, samopouzdanje, osećaj da su cenjeni,...
- Takođe, ovaj dan treba da govori svim odraslima koliko je važno ceniti naše mališane

Kada i kako je nastao?

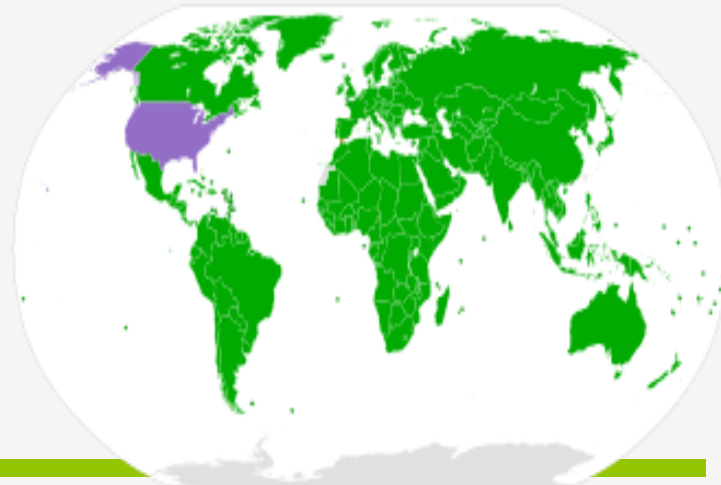
- Prvi znaci pojave posebnog dana za decu (dečijeg dana) javili su se sredinom 19. veka kada su odrasli shvatili da deca nisu dovoljno cenjena i poštovana.
- Postepeno, mnoge zemlje su prihvatile ideju o stvaranju posebnog dana koji će biti posvećen deci, dečijim pravima i sreći.
- Svakako, ovaj dan je zvanično bio obeležen 14 decembra 1954. godine od strane UN (Ujedinjene Nacije)

Sovetska štampa iz 1958 godine vezana za dečiji dan

Dečiji dan 1928 u Bugarskoj

Mapa za konvenciju o pravima deteta

HVALA NA PAŽNJI

Radio Vojin Nedeljković iz odeljenja 7/1

Писци рођени у новембру

- Душан Радовић

Квадратура круга, емисију аутора Бранка Станковића, коју можете погледати на линку испод, говори много више него што бисмо могли ми да кажемо о овом генију.

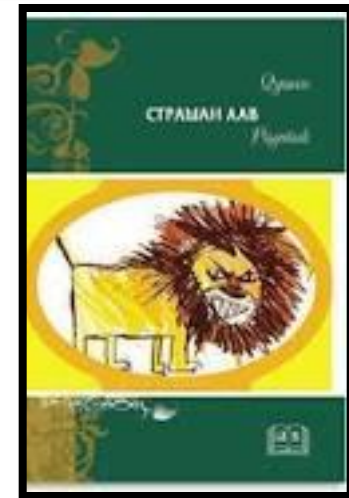
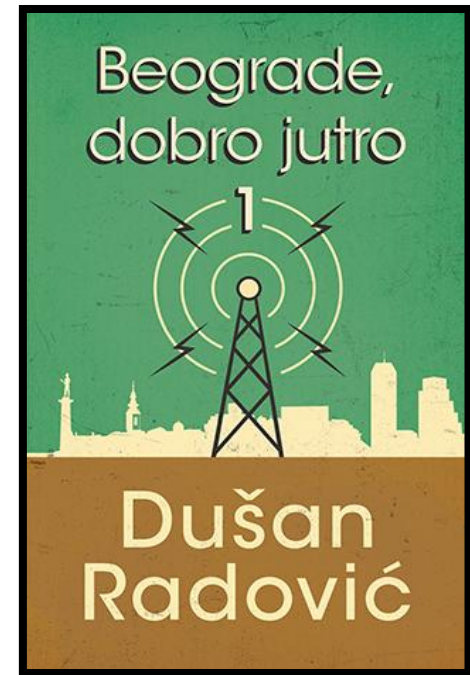
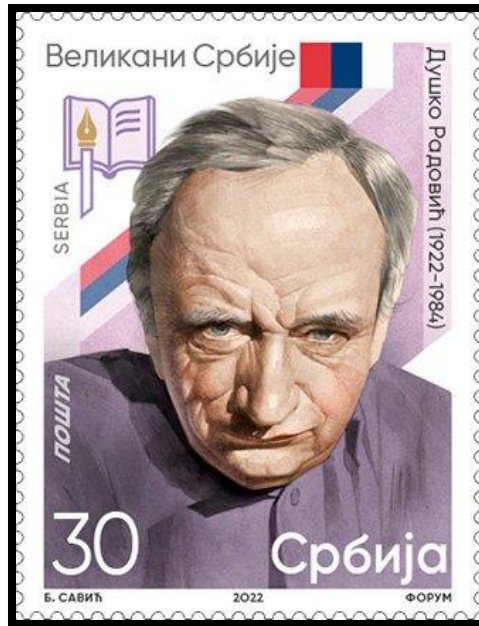
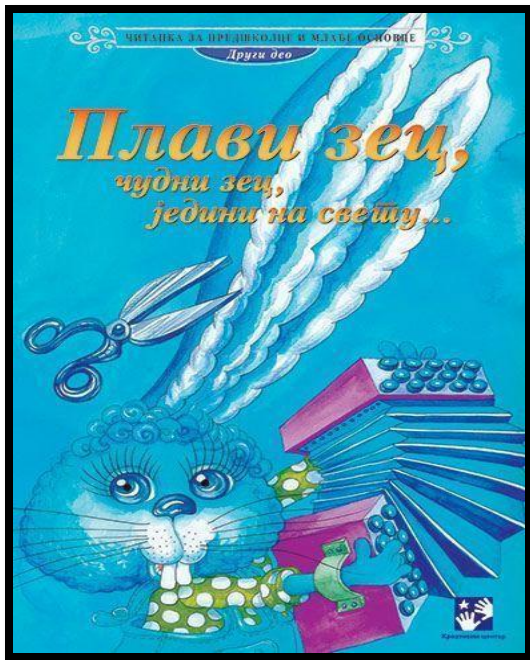
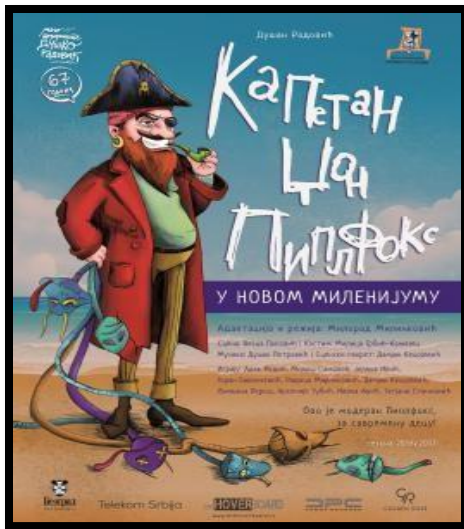
<https://youtu.be/VXSNs45TAHk?si=tngkCUtTpUu4bZkP>

Неколико занимљивости о Душку:

- Рођен 29.11.1922.године у Нишу
- Завршио Филозофски Факулет у Београду
- Радио и ТВ уредник, књижевник, уредник дечијих часписа, афористичар
- Ватрени навијач „Партизана“
- Отац познатог сценаристе и редиља Милоша Радовића
- Добитник Стеријине награде
- Поштанска маркица Србије носи његов лик

Fun facts about Duško:

- Born on November 29, 1922 in Niš, Serbia
- Graduated from the Faculty of Philosophy in Belgrade
- Radio and TV editor, writer, editor of children's magazines, aphorist
- Passionate fan of FC „Partizan“
- Father of the famous screenwriter and movie director Miloš Radović
- Winner of the Steria Award
- Serbian postage stamp is dedicated to Duško

Writers born in November

- Dusan Radovic

„Kvadratura kruga“, a tv documentary by Branko Stanković (an RTS journalist), says much more than we could ever put in words on this Serbian genius. Click on the link below:

<https://youtu.be/VXSNs45TAHk?si=tngkCUtPpUu4bZkP>

Међународни дан против насиља над женама

- Овај догађај се обележава 25. новембра сваке године широм света.

- Шта представља овај дан?

То је дан посвећен подизању свести о свим облицима насиља над женама и малим девојчицама – физичком, психичком, сексуалном, економском и дигиталном насиљу.

● Зашто је важан?

- Да се скрене пажња на проблем који и даље постоји у свим државама.
- Да се охрабре жене и девојчице да потраже помоћ.
- да се подрже организације које раде на заштити жртва насиља.
- да се едукују људи о томе како да препознају и спрече насиље.

● Зашто баш 25. новембар?

Датум је изабран у част сестара МИРАБАЛ из Доминиканске Републике, које су убијене 1960. године због противљења Трулијевом режиму.

International Day for the Elimination of Violence against Women

- This event is celebrated on November 25th every year around the world.
- What does this day represent?
- It is a day dedicated to raising awareness about all forms of violence against women and girls – physical, psychological, sexual, economic and digital violence.

- Why is it important?
- To draw attention to a problem that continues to exist in all countries.
- -To encourage women and girls to seek help.
- -To support organizations that work to protect victims of violence.
- -To educate people on how to recognize and prevent violence.
- Why November 25th?
- The date was chosen in honor of the MIRABAL sisters from the Dominican Republic, who were murdered in 1960 for opposing the dictatorial Trujillo regime.

Аутор/Author: Магдалена Првуловић

PLEASE
STOP

END
VIOLENCE
AGAINST
WOMEN

25 NOVEMBER

Medjunarodni dan dobrote/ World Kindness Day

- **Međunarodni dan dobrote obeležava se 13. novembra širom sveta, a cilj mu je da podseti sve nas koliko je važno pokazivati dobrotu svakog dana. U vremenu kada smo često zauzeti obavezama i brzim tempom života, ovaj dan nas zaustavlja na trenutak i podseća da mali, topli postupci mogu imati ogroman uticaj.**
- **Dobrota ne mora biti velika i ne zahteva posebne uslove. Nekad je dovoljno da nekoga saslušamo, udelimo kompliment, pomognemo starijoj osobi da pređe ulicu, pozdravimo komšiju, ili se jednostavno ljubazno nasmejemo. U školi to mogu biti sitnice: pomoći drugu da reši zadatak, podeliti užinu, priskočiti nekome ko je usamljen, ili pohvaliti nečiji trud.**
- **Važno je shvatiti da dobrota ne samo da čini druge srećnijima, već menja i nas same. Kada činimo dobra dela, osećamo se ispunjeno, korisno i povezano sa ljudima oko sebe. Naučnici kažu da dobra dela povećavaju osećaj zadovoljstva i smanjuju stres, što znači da je dobrota dobra i za naše mentalno zdravlje.**
- **Ovaj dan nas uči da – iako ne možemo promeniti ceo svet – možemo promeniti nečiji dan, a ponekad i nečiji život. Zato je Međunarodni dan dobrote odlična prilika da se setimo da svaki od nas ima moć da širi pozitivu i da bude razlog nečijeg osmeha. Neka nam ovaj dan bude podsetnik da je lepo biti dobar, ne samo 13. novembra, već svakog dana.**

- World Kindness Day is celebrated on November 13th around the globe with the purpose of reminding us how important it is to practice kindness every day. In a world where everyone is busy and life moves fast, this day encourages us to pause for a moment and remember that even small, warm acts can have a powerful impact.
- Kindness doesn't have to be big or complicated. Sometimes it is enough to listen to someone, give a compliment, help an elderly person cross the street, greet a neighbor, or simply offer a warm smile. In school, kindness can be shown through everyday actions: helping a classmate with homework, sharing a snack, being there for someone who feels lonely, or appreciating someone's effort.
- It's important to understand that kindness not only makes others feel better but also positively affects us. When we do good deeds, we feel fulfilled, confident, and connected to the people around us. Scientists even say that acts of kindness reduce stress and increase happiness, which means kindness benefits our mental health too.
- This day teaches us that—even though we cannot change the entire world—we can change someone's day, and sometimes even someone's life. That is why World Kindness Day is a perfect reminder that each of us has the power to spread positivity and be the reason someone smiles. Let this day inspire us to be kind not only on November 13th, but every day.
- Autor/author: Luka Jordanović

- o <https://youtube.com/shorts/GVG5v16RKC>
[A?si=GpaWcPh9oiMkuQte](https://youtube.com/shorts/GVG5v16RKC)

World Kindness Day

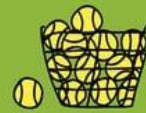
"No act of kindness, no matter how small, is ever wasted."
~Aesop

libertybelledesignco.etsy.com

RANDOM ACTS OF KINDNESS

hold the door

leave a basket of balls at the dog park

buy school supplies for a teacher

donate old clothes to charity

check in on loved ones

compliment a stranger

plant wildflowers

read a book with your child

give someone a "just because" gift

pay for the person behind you

make cookies for a neighbor

give a coworker kudos

Јавни позив свим ученицима, запосленима да на оригиналан начин допринесу нашем часопису

Позивају се сви заинтересовани ученици и запослени који пишу приче, песме, вицеве, бацају риме, праве своје анимације, стрипове, музику, дигиталне садржаје, имају нова сазнања мала или велика за човечанство и планету – да доставе своје материјале главним уредницима и графичким дизајнирама часописа.

Будите уверени да ћете се наћи у заједници која би требало да нас првенствено научи да живимо - испуњено, безбедно, незапостављено, а онда и да пробуди машту, стваралаштво и генија у сваком од нас.

Са нестрпљењем вас очекујемо.

Школски библиотекар

Главне уреднице:

Миња Милосављевић

Магдалена Првуловић

Николија Ромић,

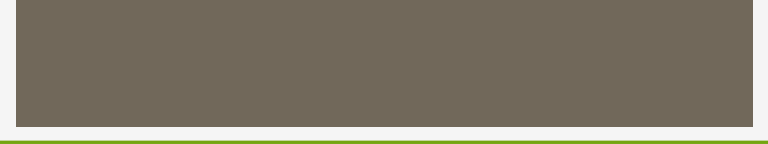
Новинар: Нина Грофуловић

Графички дизајнери:

Војин Недељковић

Лука Јордановић

Павле Илић

All interested students and employees who write stories, poems, jokes, rhymes, make their own animations, comics, music, digital content, have new knowledge, small or great for humanity and the planet - are invited to submit their materials to the editors-in-chief and graphic designers of the magazine. Be assured that you will find yourself in a community that should primarily teach us to live - fulfilled, emotionally safe, life without being neglected, as well as, to awaken the imagination, creativity and genius in each of us. We look forward to seeing you!!!

**Видимо се у следећем
броју!
See you in December!**